

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Sommernatsleg

Citation: Rode, Helge: "Sommernatsleg", i Rode, Helge: *Den stille Have*, 1922, s. 68.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-rode_08-shoot-workid57500.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Den stille Have

SOMMERNATSLEG

(AF „SHAKESPEARE“)

☒ SOLEN runder nu sin Højtidskurve,
ser til Danmark, mild og moderøm.
Under Sang af Lærker og af Spurve
fejrer vi vor Sjæls Skærsommerdrøm.

☒ Duggen vipper paa de høje Stilke,
triller mellem Græs og friske Straa,
og den spejler Himmeldybets Silke
gyldentstraalende og sommerblaa.

☒ Blomsterne er kommen, de forfløjne.
Ingen fandt dem, da vi fejred Jul.
Men nu smiler de med skælmske Øjne:
vi er Alfer, som har leget Skjul.

69

☒ Og de ringler med de fine Klokker,
svinger deres sarte Offerkar,
ringer, svinger Røgelsen og lokker
alle Jordens sommergale Par.

☒ Solen gaar paa Sundet, saa det glitrer,
men ved Aften lister den saa tyst
og Skærsommernattens Hjerte sitrer,
glad og bange. — Hvem har gjort det lyst?

☒ Nattegalen i de friske Skove
fløjter Solmusik ved Midnatstid,
og Skærsommernattens klare Love
gør vor Blidhed vild, vor Vildskab blid.

☒ Solen leger, at den røver Skatten,
Nattemørkets Fløj! fra Skov og Eng,
og den leger Røver hele Natten,
ingen Magt kan tvinge den i Seng.

☒ Staar den der bag Træet? — Nej, nu flyr den.
Den har Kendskab til en velskjult Vej.
Men før vi ved Ordet af det, gryr den.
Solen siger: Bøh! — Nu tar jeg dig.